

بررسی مصوبات کمیسیون تلفیق بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور بند الحاقی به تبصره «۱۷»

مقدمه

حوزه دارو و تجهیزات پزشکی به دلیل ارتباط با سلامت مردم دارای حساسیت ویژه‌ای است. از این رو سیاستگذاری صحیح در این حوزه، حائز اهمیت است. در این گزارش بند الحاق شده به تبصره «۱۷» لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ که در کمیسیون تلفیق بودجه تصویب شده است و به دنبال تأمین دارو و تجهیزات پزشکی وارداتی به کشور با کمترین قیمت می‌باشد مورد ارزیابی قرار گرفته است. به موجب این بند: «وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (سازمان غذا و دارو) مکلف است مجوز لازم جهت واردات دارو، تجهیزات و لوازم پزشکی مورد نیاز کشور با کیفیت مورد نظر و از طریق فرایند رقابتی به واردکنندگانی که با کمترین قیمت تأمین می‌کنند را صادر کند. آیین‌نامه اجرایی این بند توسط وزارت امور اقتصاد و دارایی با همکاری سازمان غذا و دارو ظرف مدت دو ماه پس از ابلاغ این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

مخصوص سخن علی

مشخصات لایحه

دوره دهم - سال سوم

شماره ثبت:

۵۲۵

شماره چاپ:

۱۳۹۳

تاریخ چاپ:

۱۳۹۷/۱۱/۲۴

اظهار نظر کارشناسی

نکات مثبت

- در مواردی که اطمینان داریم شرکت‌های تأمین‌کننده، قیمت را بالاتر از قیمت واقعی کالا در نظر می‌گیرند، این رویکرد که به نوعی سیاست واردات موازی کالا است، می‌تواند در تعدیل قیمت مؤثر باشد. از این رو یک سیاست قیمتگذاری محسوب می‌شود.

معاونت پژوهش‌های
اجتماعی - فرهنگی
دفتر: مطالعات
اجتماعی

ایرادات

۱. عدم ماهیت بودجه‌ای پیشنهاد

۲. ابهام در عبارت «کیفیت مورد نظر»: این ابهام می‌تواند منجر به تعبیر سلیقه‌ای از کیفیت کالاهای مشمول این مصوبه شود و به نوعی واردات کالاهای کم‌کیفیت را قانونی می‌کند.

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۱۰۱۶۳۵۴

۳. ارجحیت یافتن قیمت بر کیفیت: با توجه به اینکه برخی کالاها در سطوح کیفی چندگانه تولید و عرضه می‌شوند و طبیعتاً کالاهای با کیفیت پایین‌تر قیمت کمتری هم دارند، لذا این سیاست منجر به افزایش سهم کالاهای با کیفیت پایین در ارائه خدمات سلامت خواهد شد.

تاریخ انتشار:

۱۳۹۷/۱۲/۱۱

لازم است در نظر داشته باشیم، بخش عمده‌ای از واردات در بخش دارو به بیماران خاص و صعب‌العلاج مربوط است و کیفیت و اثربخشی در روند درمان این بیماران دارای اهمیت بسیاری است. همچنین تعبیه تجهیزات وارداتی بی کیفیت در بدن منجر به پیامدهای جبران‌ناپذیر برای سلامت افراد می‌شود. عدم توجه به این مسائل هزینه‌ها را برای افراد و همچنین نظام سلامت افزایش خواهد داد.

۴. افزایش تمرکز بر واردات: رویکرد مصوبه در مورد واردات کالای مشابه تولید داخل مبهم است. به طوری که تفسیر آن مبنی بر ارائه مجوز واردات هر نوع دارو و تجهیزات پزشکی با قیمت کمتر، به دلیل فراهم ساختن امکان واردات کالاهای مشابه تولید داخل، منجر به آسیب به صنعت تولید و افزایش وابستگی کشور در این حوزه خواهد شد.

۵. کاهش ایمنی/پاسخگویی: مسائلی نظیر؛ بزرگی شرکت‌های واردکننده، اعتبار آنها نزد تأمین‌کننده، توانمندی بازاریابی و فروش محصول در کشور مقصد و ... از مهم‌ترین عوامل انتخاب نمایندگی‌ها توسط شرکت‌های تأمین‌کنندگان خارجی هستند، بنابراین وزارت بهداشت اختیار چندانی در انتخاب شرکت‌های واردکننده ندارد.

در صورت عدم تمایل تأمین‌کننده اصلی به همکاری با شرکت‌های مدنظر در مصوبه، شرکت‌های مذکور مجبور به واردات از طرق دیگر (مثلاً واسطه‌ها و یا خرید از عمده‌فروشی‌ها) خواهند بود که این مسائل احتمال خرید کالای تقلبی و یا در آستانه انقضا را افزایش می‌دهد و بالطبع ایمنی کاهش می‌یابد. از طرفی افزایش تعداد شرکت‌های واردکننده که بعضاً به صورت مقطعی وارد این عرصه می‌شوند نیز می‌تواند منجر به کاهش پاسخگویی شود.

پیشنهاد

با توجه به معایب ذکر شده در مورد بند الحاقی، حذف آن توصیه می‌شود.